

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΤΙΣ 9 ΑΠΡΙΛΗ 2005

Συνάδελφοι,

Η κυβέρνηση εκμεταλλευόμενη και την ευνοϊκή γι αυτήν συγκυρία ότι στην κεφαλή της ΓΣΕΕ βρίσκονται παραδομένοι συνδικαλιστές που βαδίζουν συνειδητά στο δρόμο της ενσωμάτωσης με την κυρίαρχη πολιτική και λειτουργούν σαν «Δούρειος Ίππος» μέσα στις γραμμές της ΕΤ, εντείνει την αντιλαϊκή πολιτική που μέχρι πέρσι ακολουθούσε το ΠΑΣΟΚ.

Επιχειρήσεις κλείνουν. Άνθρωποι κάθε ηλικίας χάνουν τη δουλειά τους και πετάγονται στο δρόμο. Ο εφιάλης της ανεργίας γέννημα θρέμμα του καπιταλισμού, αλλά και όπλο στα χέρια της πλουτοκρατίας για το κτύπημα των δικαιωμάτων μας, εισβάλλει σε χιλιάδες σπίτια εργατικών οικογενειών απειλώντας κάθε ώρα και στιγμή να χτυπήσει την πόρτα χιλιάδων ακόμη.

Η αντιλαϊκή επίθεση συνεχίζεται αμείωτα σε ολόκληρο το φάσμα εργασιακών, κοινωνικών, δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Οι ελαστικές μορφές εργασίας που βαθαίνουν την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης συνοδεύονται από την επιτάχυνση των μέτρων πλήρους εμπορευματοποίησης της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας.

Η πολυετής λιτότητα στα μεροκάματα και τις συντάξεις, η φοβερή ακρίβεια στις τιμές των προϊόντων, η χιονοστιβάδα των φόρων που πνίγουν το λαϊκό εισόδημα και θα συνοδευτούν από νέα κύματα ακρίβειας στην αγορά, προσθέτουν ένα ακόμη καρφί στο κορμί της εργατικής τάξης.

Σήμερα που η τεχνολογία είναι τέτοια που θα επέτρεπε σημαντικά και γενικευμένα μέτρα ανακούφισης των εργαζομένων η κυβέρνηση, στα χνάρια της προηγούμενης εντείνει την εκμετάλλευση της ΕΤ.

Υλοποιώντας με ευλάβεια τις εντολές του κεφαλαίου καλεί, τμήματα εργαζομένων σήμερα, στο σύνολό τους αύριο, να ξεχάσουν τι θα πει ανάπαυση για τον εργαζόμενο, τι θα πει «σταθερό ωράριο εργασίας».

Επιδιώκει να εγκαθιδρύσει ένα καθεστώς όπου ο εργαζόμενος δεν θα δουλεύει για να ζει, αλλά θα ζει για να δουλεύει.

Συνάδελφοι,

Κεφάλαιο και εθνικές κυβερνήσεις φιλελεύθερης και σοσιαλιστικής απόχρωσης, η Κομισιόν και τα διάφορα επιτροπάτα της ΕΕ

συσπειρώνονται σε μια ενιαία αντεργατική, αντιλαϊκή επίθεση που θα πάει ακόμη πιο βαθιά.

Στην Εαρινή Σύνοδο Κορυφής που πραγματοποιήθηκε το Μάρτη στις Βρυξέλλες, οι ηγέτες της ΕΕ ομόφωνα αποφάσισαν να επιταχύνουν την εφαρμογή των αντεργατικών, αντιλαϊκών αποφάσεων της Λισσαβόνας.

Σ' αυτήν τη γραμμή των πιο αντιδραστικών απαιτήσεων του κεφαλαίου επιδιώκουν την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, τη μείωση των συντάξιμων αποδοχών.

Τη γενίκευση της μερικής απασχόλησης και την κατάργηση της μονιμότητας.

Την κατάργηση των ΣΣ Εργασίας και τη γενίκευση των ατομικών συμβάσεων.

Την απελευθέρωση του ωραρίου, την κατάργηση της Κυριακής αργίας, την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων και την παραπέρα εμπορευματοποίηση στους τομείς της υγείας και της παιδείας.

Η κυβέρνηση πριν περάσουν δέκα μέρες από την Εαρινή Σύνοδο μπήκε φουριόζα στη δρομολόγηση και υλοποίηση των αντεργατικών της αποφάσεων προτάσσοντας ως αναγκαία την ενίσχυση της «ανταγωνιστικότητας» της ελληνικής οικονομίας, έκανε καθαρές τις προθέσεις της που ξεκινούν από την ελαστικοποίηση των μισθών και φθάνουν στο πλήρες ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας.

Οι στόχοι της κυβέρνησης που παρουσιάστηκαν σε ημερίδα του Υπουργείου Ανάπτυξης έτυχαν θερμής αποδοχής από τον Πρόεδρο του ΣΕΒ, Κυριακόπουλο, που ανέφερε ότι η Ελλάδα κατατάσσεται χαμηλά στους δείκτες ανταγωνιστικότητας στα παλιά κράτη μέλη της ΕΕ, γιατί οι αμοιβές διαμορφώνονται με συλλογικές συμβάσεις, δηλαδή και αυτά τα μεροκάματα των συμβάσεων που κινούνται κάτω από τα όρια της φτώχειας και μακράν των αναγκών των εργαζομένων είναι βαρίδι για την ανάπτυξη της «ανταγωνιστικότητας» και πρέπει οι συμβάσεις να καταργηθούν.

Στην ανάγκη λήψης ανάλογων μέτρων για την ενίσχυση της «ανταγωνιστικότητας», κάτι που δεν χρειαζόταν να πει αφού οι εργαζόμενοι τα έχουν νοιώσει στο πετσί τους και επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, στάθηκε και η βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Διαμαντοπούλου, επιβεβαιώνοντας την κοινή πορεία του δικομματισμού.

Την ίδια ώρα που βιομήχανοι και πολιτικοί του λογιστές μιλούσαν για το βαρίδι της ανταγωνιστικότητας το υψηλό μεροκάματο καθώς και τον τρόπο ξεκοκαλιάσματος της δημόσιας περιουσίας, έκθεση της ίδιας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αποκαλύπτει ότι οι μισθοί στην Ελλάδα πέφτουν 24 χρόνια! και προβλέπεται νέα υποχώρηση, ανατρέποντας κάθε άθλιο ισχυρισμό ότι η μειωμένη ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας – κεφαλαίου οφείλεται στους υψηλούς μισθούς.

Στο παρελθόν τα πολιτικά πόνια του κεφαλαίου μας καλούσαν να κάνουμε θυσίες για να μπει η Ελλάδα στην ΟΝΕ, σήμερα η ανταγωνιστικότητα απαιτεί νέες θυσίες και στο όνομά της, στο όνομα των υπερκερδών του κεφαλαίου οι εργαζόμενοι ξανά στον προκρούστη μέσα από την γενίκευση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, τη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης, τη μείωση μισθών και συντάξεων.

Μπροστά στη νέα αντιλαϊκή έφοδο που θα συνεχισθεί και θα κλιμακωθεί ακόμη περισσότερο σε όλους τους τομείς, η εργατική τάξη πρέπει να αντιτάξει τη δική της συσπείρωση, συσπείρωση που θα εκφράζει τα δικά της συμφέροντα, που αποφασιστικά θα παλεύει, θα υπερασπίζεται και θα διεκδικεί την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών, το δικαίωμα στη δουλειά, το δικαίωμα σε αξιοπρεπή μεροκάματα, το δικαίωμα στη δωρεάν υγεία, το δικαίωμα να μορφωθούν δωρεάν τα παιδιά της.

Το **Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο** είναι ο εκφραστής μιας τέτοιας συσπείρωσης. Η ασυμβίβαστη πορεία του στη γραμμή της πάλης και της ταξικής σύγκρουσης, η συσπείρωση στις γραμμές νέων δυνάμεων μας γεμίζει με αισιοδοξία για το αύριο.

Στις 17 Μάρτη χιλιάδες εργάτες σε όλη τη χώρα έκφρασαν, κάτω από τα πανό του ΠΑΜΕ και των ταξικών συνδικάτων, την καταδίκη τους στην κυρίαρχη πολιτική του δικομματισμού, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο λεγόμενο «Ευρωσύνταγμα» που ενσωματώνει τις αντιδραστικές συνθήκες του Μάαστριχτ, του Άμστερνταμ, της Νίκαιας, της Λισσαβόνας, θωρακίζει την ολιγαρχία του πλούτου και δυναμώνει τον ιμπεριαλισμό. Έκφρασαν τις διεκδικήσεις της εργατικής τάξης, την απόφασή τους να διεκδικήσουν έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης της χώρας προς όφελος της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων και του λαού.

Η απεργία της 17 Μάρτη έδειξε το δρόμο της προοπτικής που πρέπει να βαδίσει η εργατική τάξη, ανέβασε τον πήχη των εργατικών απαιτήσεων, απέδειξε την χρεοκοπία των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών ηγεσιών που υμνούν την ανταγωνιστικότητα και τον «κοινωνικό εταιρισμό» προσπαθούν να αιχμαλωτίσουν την ΕΤ στις λογικές ανοχής, μοιρολατρίας και ηττοπάθειας.

Στις 87 απεργιακές συγκεντρώσεις που οργάνωσε το ΠΑΜΕ σ' όλη τη χώρα ο κλάδος έβαλε τη δική του σφραγίδα.

Στις μεγάλες κυρίως πόλεις η συμμετοχή του κλάδου στην απεργία πλησίασε σε υψηλά επίπεδα ενώ ικανοποιητική ήταν η συμμετοχή των οικοδόμων στις απεργιακές συγκεντρώσεις με βάση πάντα ότι υπάρχουν μεγάλα περιθώρια για να μπουν νέες δυνάμεις στον αγώνα να ανέβει σε υψηλά επίπεδα η μαζικότητα και η δυναμική του κλάδου.

Συνάδελφοι,

Πρέπει σήμερα να εκτιμηθεί γενικότερα η δουλειά των Συνδικάτων, η δράση που ανέπτυξαν για την επιτυχία της απεργιακής κινητοποίησης, να βγάλουμε συμπεράσματα, να δούμε την παραπέρα βελτίωση της λειτουργίας των Δ/Σ, να ξεπεράσουμε αδυναμίες που υπάρχουν σε ότι αφορά τη ζήμωση του πλαισίου της Ομοσπονδίας στον κλάδο, να μην το ανοίγουμε ευκαιριακά και μόνο μπροστά στις κινητοποιήσεις.

Συνάδελφοι,

Πρέπει να κάνουμε σοβαρές αλλαγές στη δουλειά μας, το έχουμε πει επανειλημμένα, λίγα βήματα όμως έχουν γίνει σε ότι αφορά τον προσανατολισμό των σωματείων. Πρέπει τα Συνδικάτα να κατακτήσουν επίπεδο δράσης τέτοιο που να εξοπλίζει, να προσανατολίζει και να κάνει μαχητικότερο τον κλάδο.

Δεν μπορούν σήμερα μια σειρά προβλήματα κυρίαρχου χαρακτήρα όπως οι ιδιωτικοποιήσεις, οι ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις να περνάνε σε δεύτερη μοίρα, πρέπει να αντιπαρατεθούμε σε συντηνιακές αντιλήψεις για να βγει ενισχυμένη η υπόθεση της ταξικής ενότητας και ενιαίας δράσης της ΕΤ.

Δεν μπορεί Συνδικάτα να περιορίζουν την πάλη τους, σε ότι αφορά το ζήτημα της ΚΑ μόνο στο συνταξιοδοτικό και να υποτιμούν το αίτημα και την πάλη για κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας σε υγεία και πρόνοια.

Η δράση των Συνδικάτων πρέπει να απλωθεί σε ζητήματα που δυναμώνουν τον κύκλο των εργαζομένων που συζητάμε μαζί τους, που δημιουργούν προϋποθέσεις ενίσχυσης της μάχιμης δύναμης στα συνδικάτα και ενιαίας δράσης εργαζομένων και πλατιών λαϊκών στρωμάτων.

Τέτοια προβλήματα όπως της υγείας, της παιδείας, της κατοικίας, των ναρκωτικών. Είναι προβλήματα που καίνε, δημιουργούν πεδίο αντιπαράθεσης με τις αντιλαϊκές πολιτικές, ωριμάζουν την ταξική πολιτική συνείδηση, οξύνουν, δυναμώνουν τις γραμμές του αγώνα.

Η όξυνση της ανεργίας τα προβλήματα που δημιουργεί και το επόμενο διάστημα θα κάνουν πιο έντονα την εμφάνισή τους, δεν πρέπει να απομονώσουν τέτοια προβλήματα.

Στην γενικευμένη επίθεση πρέπει να απαντάμε, να οργανώνουμε τις δυνάμεις μας για γενικευμένη αντιπαράθεση.

Η σύγκρουση κεφαλαίου εργασίας εκφράζεται μέσα από όλα τα προβλήματα. Αυτό τον προσανατολισμό πρέπει συνολικά να κατακτήσουμε.

Για το πρόβλημα της ανεργίας πρέπει να μπούμε στους ρυθμούς πολύμορφης πλατειάς ενημέρωσης των συναδέλφων, να εξηγήσουμε

τους αίτιους και τα αίτια, βάζοντας εμπόδια στην όποια δημιουργία ρατσιστικών φαινομένων, να ανοίξουμε το πλαίσιο των αιτημάτων μας, να ανεβάσουμε το αίτημα για την προστασία των ανέργων.

Συνάδελφοι,

Μπαίνουμε στην πορεία για τον γιορτασμό της 1^{ης} Μάη. Πολλά θα ακουστούν από αυτούς που τάχα πασχίζουν για την ενότητα της εργατικής τάξης, μέσα από την αιχμαλωσία και παράδοσή της στην άρχουσα τάξη.

Να συζητήσουμε με τους εργάτες για το ποιοι ενώνουν την ΕΤ, ποιοι με την πρακτική τους την αποδυναμώνουν, την αφοπλίζουν.

Είναι ενότητα να αποδεχτούμε πρακτικές εξωραϊσμού του ευρωμονόδρομου και αυταπάτες περί αρμονικής συμβίωσης κεφαλαίου εργαζομένων πρακτικές που ασπάζονται οι πλειοψηφίες ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ ή αυτή συνάδελφοι, βρίσκεται και ανδρώνεται στο πεδίο της πάλης και της ταξικής σύγκρουσης της συλλογικής δράσης ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση, που κάτω από αυτήν ζούμε και απέναντί της δεν έχουμε καμιά πολυτέλεια να τραβούμε δρόμους χωριστούς;

Σ' αυτή τη βάση προσπαθούμε να ενώσουμε την εργατική τάξη, σ' αυτόν τον μονόδρομο να βαδίσει φθάνοντας τον αγώνα της μέχρι την κατάργηση της εκμετάλλευσης.

Σ' αυτή τη βάση πρέπει να δώσουμε τη μάχη για την επιτυχία της απεργίας της 11 Μάη, ημέρα γιορτασμού της εργατικής πρωτομαγιάς.

Άμεσα πρέπει να συνεδριάσουν τα Δ/Σ, να χαράξουν πρόγραμμα για παρουσία στους χώρους δουλειάς για πολύμορφες εκδηλώσεις.

Να περάσει και αυτό πρέπει να επιδιώξουμε πνεύμα μαχητικής αγωνιστικής προετοιμασίας για ταξικό γιορτασμό της πρωτομαγιάς.

Με το πλαίσιο των αιτημάτων μας, το πλαίσιο του ΠΑΜΕ που εκφράζουν τις πραγματικές ανάγκες της ΕΤ.

Αντιπαλεύοντας την πλουτοκρατία και τους πολιτικούς της εκφραστές.

Δίνοντας στη δράση μας βαθιά αντιϊμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά.

Μπαίνουμε στη μάχη που οδηγεί στην κορυφαία μέρα της ΕΤ.

Παίρνουμε μαζικά μέρος στις απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ σε όλη τη χώρα.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Συνάδελφοι,

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας κατέληξε στις εξής αποφάσεις:

- 1) Ενέκρινε τη δράση της Εκτελεστικής Γραμματείας το προηγούμενο διάστημα.

- 2) Αποφάσισε 24ωρη Πανελλαδική απεργία στις 11 ΜΑΗ, ημέρα απεργιακής εκδήλωσης της 1^{ης} ΜΑΗ, συμμετέχοντας στις αγωνιστικές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ.
- 3) Η Διοίκηση εξουσιοδότησε την Εκτελεστική για να εξετάσει τη δυνατότητα νέας απεργιακής κινητοποίησης του κλάδου το πρώτο 15νθήμερο του ΙΟΥΝΗ.